

УДК 130.2:008(519.5)

<https://doi.org/10.33989/2075-1443.2024.48.308051>

ORCID ID: 0009-0008-5819-4895

Едуард Дарюга

ДАРЮГА Едуард Васильович – здобувач третього (доктор філософії) рівня вищої освіти освітньої програми «Філософія», аспірант кафедри філософії Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. Сфера наукових інтересів – філософія культури та мистецтва, соціальна філософія, історія культури, історія декоративно-прикладного мистецтва, історія образотворчого мистецтва та архітектури.

e-mail: eduard.dariugha@gmail.com

«КОРЕЙСЬКА ХВИЛЯ» ЯК МАСОВИЙ ПОПУЛЯРНИЙ КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН СУЧАСНОСТІ

Анотація. Стаття присвячена сучасному масовому південнокорейському культурному феномену – «корейська хвиля». Автором проаналізовано джерела зародження «корейської хвилі» та її динаміку розвитку, схарактеризовано притаманні для неї особливості, визначено аспекти її поширення та популяризації. У дослідженні визначено її вплив на світову культуру, з'ясовано особливості впливу на свідомість великих мас. З'ясовано, що здатність до трансформації такого культурного феномену як «корейська хвиля» говорить про те, що вона активно розвивається та еволюціонує по нині. Таким чином за допомогою «корейської хвилі» популяризується корейська культура.

Ключові слова: «корейська хвиля», «корейська течія», «халлю», «ханрю» «ханлю», «ха хан цу», «хан мі», вестернізація, американізація, айдоли, дорами, К-рор, глобалізація, локалізація.

Постановка проблеми. У наш час молодь зі всього світу перебуває в захопленні масовою популярною культурою Південної Кореї. Цей процес поширення корейської культури у світі стали називати «корейською течією», або «корейською хвилею», яка стала своєрідним «корейським культурним бумом». Розповсюдження «корейської хвилі» порівнюють із вірусним захворюванням, що поширилося спочатку на всю Східну, а

© Е. В. Дарюга, 2024

згодом на Південно-Східну Азію, і в кінцевому результаті заповонило весь світ.

Поширення «корейської хвилі» почалося зі звичайного прослуховування південнокорейської музики К-поп та перегляду південнокорейських дорам (телесеріалів та фільмів). Вже до 2000 року «корейська хвиля» поширилася майже по всій Східній та Південно-Східній Азії й перебувала в самому розпалі свого поширення (Onishi, 2005, June 28). «Корейська хвиля» вплинула на мешканців таких країн Азії як Японія, Тайвань, Таїланд, В'єтнам, Малайзія, Філіппіни, Сінгапур та Китай, які стали масово приїжджати до Сеулу на культурний шопінг та в цілях туризму. Все це призвело до того, що велика кількість молоді із сусідніх країн розпочала заповоняти південнокорейські крамниці у пошуках сувенірів та модних речей, що були пов'язані із південнокорейськими айдолами (співаками К-поп та акторами дорам).

Нині на екранах телевізорів обов'язково можемо побачити південнокорейських айдолів зокрема в дорамах, кліпах і навіть рекламі. Варто зазначити, що факт популярності на все південнокорейське на телебаченні було включено однією з в'єтнамських газет до «десяти найбільш значущих культурних подій 2001 року» (Park, 2021, January 3). Зокрема, Хіраї Кацухіко – Голова Федерації моди Азії, виступив із такою тезою, що «у світі моди настала епоха Азії». З цією тезою погодилася переважна більшість фахівців з індустрії моди по всьому світу (Hurt, 2018, November 3).

Варто також зазначити, що Південна Корея – це така країна, яка знаходилася, в різні історичні її періоди під впливом різних держав, зокрема таких, як Китай та Японія, а починаючи з другої половини ХХ ст. США. Тобто Південна Корея була своєрідною державою-периферією для інших країн, тому такий феномен як «корейська хвиля» був сприйнятий громадянами Південної Кореї як щось несподіване, як щось таке, що подає великі надії.

Попри те, що феномен «корейської хвилі» мав достатній суспільний резонанс, він через свою новизну і несподіване виникнення залишається малодослідженим предметом наукового вивчення, особливо на Заході й зокрема в Україні. Але все ж таки ця проблематика, особливо на тлі економічних, соціальних, політичних та культурних процесів, що відбуваються у світі, потроху входить до кола дослідницької уваги китайських, японських, південнокорейських та американських учених. Саме тому, дане дослідження є актуальним в наш час.

Аналіз досліджень і публікацій. Основними джерелами даної статті слугували такі праці: «Social face in korean culture» (Choi, & Kim, 2004), «Korean wave – Wikipedia» (Contributors to Wikimedia projects. Korean wave), «The Korean style: The medium and message of Korean fashion» (Hurt, 2018, November 3), «Hallyu inspires Thailand to mull ways to export its culture» (Kang, 2023, June 1), «Global rise of Korean soft power» (Kwak, 2023, January 3), «The success of K-pop: how big and why so fast?» (Messerlin, 2017),

«Roll over, godzilla: Korea rules» (Onishi N., 2005), «Unstoppable hallyu: will it last?» (Park, 2021, January 3), «New life for old beliefs» (Shin), «“韩流”的积极影响有哪些 特别是对于青少年的影响» (侯勇迷), «Корейский полуостров и вызовы XXI века» (“Корейский полуостров”, 2002).

Мета та завдання статті. Дослідити масовий культурний феномен «корейська хвиля», проаналізувати її джерела і динаміку розвитку, схарактеризувати притаманні для неї особливості, визначити аспекти її поширення та популяризації, дослідити її вплив на світове суспільство та культуру, а також з'ясувати особливості впливу на свідомість великих мас.

Методологія дослідження. Методологія досліджень базується на філософсько-культурологічному аналізі, такого масового феномену сучасної художньої культури, як «корейська хвиля». При написанні статті ми намагалися дотримуватися принципів об'єктивізму, системності, всебічності та багатofакторності. Для дотримання цих принципів ми використали у дослідженні ряд загальнонаукових і спеціальних методів: порівняльно-історичний, аксіологічний, феноменологічний, логічний, ретроспективний, аналітико-синтетичний, соціокритичний, системний, структурно-функціональний, узагальнювальний та статистичний. Дотримання цих принципів та методів дозволило уникнути упередженості й тенденційності в судженнях.

Результати. Такий масовий культурний феномен як «корейська хвиля» був вперше помічений та зафіксований китайськими журналістами. Один із них у лютому 2001 р. запропонував підхоплену відразу ж назву (Contributors to Wikimedia projects. Korean wave). Китайською мовою це звучить як «халлю», корейською мовою як «ханрю» або «ханлю», що означає «корейська хвиля», або «корейська течія».

Цей феномен є своєрідним сплетенням протилежних начал: сучасних західних (прогресивно-інноваційних) та традиційних східних (конфуціанських) культурних цінностей. Виявляється він у поширенні моди на все корейське (а якщо точніше сказати на південнокорейське): не лише К-рор, дорами, іграшки, одяг та інші види розважальної південнокорейської індустрії, а й корейську кухню, предмети домашнього побуту тощо. Модниці всіх південноазійських країн переймають навіть особливості корейського макіяжу, корекції брів, роблять пластичні операції, намагаючись бути схожими на корейських зірок (айдолів) (Kang, 2023, June 1). Серед шанувальників корейської моди є не лише молодь, їх також багато серед інших вікових категорій. Це можуть бути люди різних професій та з різним рівнем освіти, але переважна більшість серед них це жінки з високим рівнем освіти: держслужбовці, приватні підприємці та працівники компаній.

Варто зазначити, що захоплення культурою Південної Кореї виявляється також у постійно висхідній кількості молодих людей, які бажають вивчати корейську мову, купувати корейські товари, купувати традиційний корейський одяг тощо (Kwak, 2023, January 3). Наприклад,

деякі китайські наречені вважають за краще, щоб на своїй весільній фотографії або навіть в день одруження вони були одягнені в корейську традиційну сукню.

«Корейська хвиля» навіть сприяла появі нових слів особливо у лексиконі китайців. Наприклад, китайських підлітків і молодих людей, які фанатично захоплюються південнокорейським, стали називати «ха хан цу» або «хан мі» («покоління коресприхильників»). Існують і інші варіанти такого захоплення, зокрема представники «ха хан цу» можуть не дуже добре знати історію, економіку та політику Південної Кореї, та й не прагнуть цього, вони не ностальгують за цією країною, але вони великі любителі об'єктів та символів південнокорейської масової культури, таких як їжа, іграшки, косметика, мультфільми, телешоу, кумири, відеофільми, компакт-диски, одяг тощо (侯勇迷). «Ха хан цу» можна відрізнити за зовнішнім виглядом: дівчата зазвичай перефарбовують своє волосся у світлі тони, стають блондинками, іноді дуже рідко фарбують губи в темні кольори; юнаки носять стрижку з довгим волоссям, сережки у вусі, широченні джинси, які можуть волочитися по тротуару тощо (Hurt, 2018, November 3). Тому, з упевненістю можемо сказати, що все це є продуктами південнокорейської масової культури та її впливом з боку південнокорейських ЗМІ.

На початку ХХІ століття вплив «корейської хвилі» зростав стрімкими темпами про, що свідчить факт того, що він практично витіснив із китайських, тайських, тайванських та в'єтнамських телеекранів вітчизняні серіали, тим самим привернувши велику увагу до південнокорейської продукції не тільки у молодих людей, а й у людей поважного віку. Це також, дуже відбилося й у мові. Тому цей термін на побутовому рівні набуває додаткового смислового навантаження. У розмовному побуті зокрема китайці почали використовувати інше написання слова з використанням інших ієрогліфів, хоча вимова залишилася тією ж «халлю». Новий термін має глибокий переносний зміст і означає «південнокорейський потік холодного, вологого повітря, вдихнувши який можна легко застудитися і захворіти» – «люди наче хворіють на дане явище, наслідки якого не можна передбачити, і протиотрути, від якого нам невідомі».

Механізм появи та стрімкого розвитку моди на все південнокорейське є дуже цікавим сам по собі. Ще цікавішим є те, що сталося вселюднє захоплення культурою Південної Кореї, яка завжди вважалася та оцінювалася як культурна периферія, своєрідна околиця між культурами сусідніх країн.

Тому, варто зазначити, що все це пов'язано з декількома аспектами, а саме:

- нове трактування конфуціанства, наближене до реалій сучасного світу;
- симбіоз сучасних західних та традиційних східних цінностей;
- створення комфортних умов для стрімкого розвитку цифрових і комп'ютерних технологій;

- високий рівень життя та комфортні умови для проживання в Південній Кореї;
- стрімкий розвиток попмузики та кінематографу, їх популяризація;
- офіційна політика уряду Південної Кореї щодо привернення уваги до культури їхньої країни.

Зупинимось на цих аспектах. Нове трактування конфуціанства, наближене до реалій сучасного світу. Південна Корея, розвиваючи свою економіку, проводячи політику модернізації, одночасно розвивала свої докорінні традиції, особливо систему цінностей конфуціанства.

Про нове трактування конфуціанства, наближеного до реалій сучасного світу, заговорив професор південнокорейської академії наук Хан Хюнг Джо. У статті під назвою «Нове життя зі старими переконаннями», він стверджує, що корейці переробляють конфуціанство як ідеологію. Як це відбувається конкретно, не описує. На його думку, «Японія вже давно розпочала модернізацію, однак у міру її проведення вона втратила своє традиційно східне коріння, тобто конфуціанство, і зараз у країні виникло відчуття нестачі саме цього традиційного елемента, який так властивий усім країнам Східної та Південно-східної Азії... Китай теж занурений у реалізацію планів модернізації та стоїть на шляху ізоляції від своїх корінних традицій. І тільки Південна Корея залишилася вірною своїм споконвічним традиціям і заново відкриває забуту спадщину конфуціанства. Протягом усього ХХ століття Південна Корея нехтувала конфуціанством, тому що корейці в конфуціанстві бачили причини приниження національного розвалу і колонізації, але в кінцевому результаті знайшли втіху своїх нещасть саме в модернізації. Конфуціанство не могло б процвітати, і змушене було б зникнути разом зі старшим поколінням. Конфуціанство, яке вважалося перепорою на шляху до модернізації, стало відоме як та сама філософія, яка успішно її здійснює. Корея дивним чином знову зросла, і її нова віра вимагає нового конфуціанського кодексу. Імпульс прийшов із культури. Конфуціанство часто згадується як основа «корейської хвилі», яка поширилася по всій Японії, Китаю, Південно-Східній Азії й зараз по всій території АТР. У міру того як економіка країни розвивається і втягується в процеси глобалізації, місцева культура розширюється, і канони конфуціанства набувають нової сили. Зі зростаючою увагою до конфуціанства експертам потрібно змінити старі та створити нові підходи до давньої філософії... Трансформуючись разом із часом, конфуціанство народилося заново та написало нову історію. Крім свого культурного змісту, конфуціанство можна виявити в сімейних цінностях, що є основою «корейської хвилі», в менеджменті, що ґрунтується на відносинах між людьми та унікальному сприйнятті життєвої суті» (Shin).

Південна Корея завжди була цитаделлю ортодоксального конфуціанства. З часом під впливом західної ідеології та норм

моральності вся система конфуціанських поглядів почала змінюватися. Досвід Республіки Корея показує, що у зв'язку зі зростанням економічної могутності Південної Кореї, у 1960-х–70-х роках почалася внутрішня еволюція конфуціанства. На нього почали впливати чинники західної – протестантської культури. Система суспільних поглядів змінилася у бік ще більшої гуманізації. Отже, це сприяло появі такого культурного феномена як «корейська хвиля».

Симбіоз сучасних західних та традиційно східних цінностей.

При вивченні культури сучасної Південної Кореї можна виділити чотири основні шари, кожен з яких і зараз помітно впливає на повсякденне життя корейців. Йдеться про споконвічно корейську, конфуціансько-китайську, японську та сучасну американо-європейську культурні традиції.

Корейцям вдалося знайти таке співвідношення традицій та інновацій, яке найкраще відповідає вимогам сучасного розвитку країни. Особливо важлива роль у тому, що синтез нового і старого, споконвічного і запозиченого, виявився настільки успішним, і в такому випадку грають ті культурні елементи, які є спільними всім країнам далекосхідної цивілізації. До них належать традиційно висока трудова культура, звичка до ієрархії, схильність до дисципліни, законслухняність, повага до старших. Проте, досить важко визначити, протягом якого часу вдається зберігати цей унікальний баланс, що склався, між традиціями та інноваціями.

Сучасна культура Південної Кореї, в тому числі й побутова, має синтетичний характер, вона є симбіозом традиційних східних і нових, запозичених західних рис, це дозволило їй, увібравши й пропустивши через себе, створити нову своєрідну культуру, поширення якої й отримало назву «корейської хвилі». Жителям азійський держав легше засвоювати такий продукт, аніж західний варіант у чистому вигляді.

Створення комфортних умов для стрімкого розвитку цифрових і комп'ютерних технологій є однією із заборук стрімкого поширення масової культури Південної Кореї.

Південнокорейська масова культурна продукція почала перетворюватися з південнокорейського локального явища в глобальне ще в середині 90-х років ХХ ст., і все це стало можливим завдяки швидкому оцифруванню музичної та кінематографічної індустрії в Південній Кореї. Особливістю цього оцифрування було те, що музичні компанії Південної Кореї були першими у світі, які повністю реалізували потенціал нових інтернет-технологій щодо поширення та маркетингу масової культурної продукції (Messerlin, 2017, p. 409-439).

Важливим аспектом також є високий рівень життя та комфортні умови для проживання в Південній Кореї.

На кінець ХХ ст. у Південній Кореї були створені комфортні умови для проживання, як політичні, так і економічні. Південна Корея стала

«відкритою країною» для іноземців та іноземного капіталу, не дарма її називають одним із «азійських тигрів». Бурхливий розвиток економіки та рівня заробітних плат призвели до високого рівня життя південнокорейців.

Стрімкий розвиток попмузики та кінематографу, їх популяризація є ще одним невід'ятним аспектом у поширенні південнокорейської культури.

Адже завдяки вище згаданому оцифруванню музичної та кінематографічної індустрії у споживачів більше не було потреби отримувати масову культурну продукцію за допомогою обмежених засобів розповсюдження (таких як купівля платівок, касет чи компакт-дисків). Зараз майже вся культурна продукція стала доступною за низькою ціною завдяки цифровим сервісам в мережі Інтернет.

Ще одним таким аспектом є політика уряду Південної Кореї щодо «глобалізації корейської культури».

Президент Республіки Корея Кім Де Чжун, розмірковуючи у своїй книзі «Новий початок» про «мудрість консерватизму», зазначає: «Світ нині стрімко змінюється... Життя складається із викликів та відповідей на них... Корея стикається з глобальним викликом з усіх напрямків». У своїй інавгураційній промові він підкреслив, що «наша енергія має бути спрямована на глобалізацію корейської культури загалом» («Корейський полуострів», 2002). Ця промова стала багато в чому директивною і можна припустити, що феномен «корейської хвилі» є реалізацією курсу на «глобалізацію корейської культури». Тим більше, що феномен активно, хоч і неофіційно, підтримується владою країни.

Навряд чи таке складне явище можна пояснити лише одним із цих аспектів. Можливо, діють усі вони – і не лише вони. Але основний, на нашу думку, все-таки є другий. Адже після закінчення холодної війни переважною тенденцією світового розвитку стала глобалізація. Цей процес зумовлений технологічними зрушеннями, змінами у сфері транспортних та інформаційних комунікацій. Почавшись в економічній сфері, глобалізація охопила практично всі сфери нашого життя.

Культурний феномен «корейської хвилі» у країнах Східної та Південно-Східної Азії можна розглядати як синтез глобальної культури, за американським типом походження, з південнокорейською традиційною культурою, де велику роль відіграють традиційні конфуціанські цінності. Тобто «корейська хвиля» є своєрідною локально-регіональною реакцією на протипагу глобальній культурі, а саме культурі вестернізації, а точніше американізації. Проте глобальна культура, потрапляючи у цей регіон, також якимось чином трансформується під впливом місцевої південнокорейської культури. На цьому прикладі можна припустити, що глобалізація – це не пряме поширення якихось західних цінностей. Південна Корея, піддавшись західному культурному впливу, а особливо США й ввібравши західні стереотипи, нині поширює у межах АТР новий культурний про-

дукт, який є вираженням у симбіозі південнокорейського образу життя, конфуціанства і культури Заходу.

Доречно буде сказати й про явище, назване Джеймсом Вотсоном глокалізацією, тобто про ситуацію, коли глобальна культура приймається, але із суттєвими місцевими видозмінами. Варто також зазначити, що «Корейська хвиля» є своєрідною «культурною завісою» для захисту південнокорейської культури від напливу західної, а особливо американської (Choi, & Kim, 2004, p. 30-51).

Опора південнокорейських президентів на західні цінності та конфуціанські моральні принципи одночасно позначилася на формуванні якоїсь нової культури на півдні Корейського півострова. Вона поєднує у собі баланс західних культурних цінностей і традиційних східних, властивих не тільки Південній Кореї, а також всьому регіону АТР. Культурно-психологічні наслідки модернізації, глобалізації аж ніяк не зводяться до вибору між двома екстремальними «сценаріями»: або тотальна вестернізація (американізація), або національно-культурне відокремлення на основі традиціоналізму та фундаменталізму. В такому випадку вибір припав на «золоту середину» – «корейську хвилю».

Будь-які елементи культури, потрапляючи в нове середовище, зокрема у нашому випадку, у корейську цивілізацію, неминуче трансформують це нове середовище, й частково трансформуються самі, все ж таки зберігаючи свої особливості. Республіка Корея, увібравши елементи американської культури, перетворила їх у новий феномен, якийсь симбіоз західного способу життя, західних цінностей та традиційних цінностей східної цивілізації – конфуціанства. Таким чином, симбіоз цих цінностей вплинув на масову культуру і повсякденне життя корейського суспільства.

Південна Корея, досягнувши значних економічних успіхів, починає передавати й розповсюджувати новий продукт (симбіоз західних цінностей з конфуціанством і східним традиціоналізмом) іншим країнам, особливо тим, що знаходяться у перехідному періоді, тобто на шляху економічного розвитку, і які теж перебувають під впливом конфуціанства. Цей новий продукт або феномен «корейської хвилі» поширюється Південною Кореєю на сусідні країни регіону АТР, де активно вибирається цими країнами у зв'язку з подібним соціокультурним глом.

Корейський півострів – це природне перехрестя між Китаєм, Японією та Тихим океаном. Ця географічна особливість зумовила не лише етнічне походження корейців, їхню матеріальну та духовну культуру, але також подальшу долю їхньої країни.

У минулому, попри географічну близькість та культурну сполучність, з політичних причин країни Азії більшою мірою пригнічували культурні обміни між собою. Китай, Корея та Японія почали розвивати культурні зв'язки між собою порівняно недавно. Зазначимо, що Південна Корея – це країна, яка раніше вважалася периферією культури в міжнародних

обмінах, зараз вона відіграє важливу роль у регіоналізації масової культури в цілому у Східній та Південно-Східній Азії, і продукт, що виробляється нею, розглядається центром масової культури й одним зі способів культурного обміну у всій Азії.

Висновки. Велика популярність «корейської хвилі» є своєрідним стрибком сучасної культури Південної Кореї. Даний феномен представлений не лише синтезом сучасної західної (європо-американської) культури та традиційної східної (корейської), а й тим, що він в наш час перетворився на потужний локомотив всієї південнокорейської економіки, своєрідну «голову дракона». Феномен «корейської хвилі» сприяє підвищенню рівня образу Південної Кореї як країни, яка процвітає, а також наочно демонструє світові сучасну південнокорейську культуру. «Корейська хвиля» демонструє іншим країнам Азії та й загалом усьому світові, що Південна Корея в наш час не є периферією, вона вже не є країною третього світу, а вона є такою ж сучасною урбанізованою країною, як і більшість розвинутих країн Заходу, яка не тільки осучаснила свою культуру, а й поширила її, та навіть змогла впливати на інші країни та їх культури.

Популярність дорам та К-рор в Південній Кореї та в інших країнах призвела до того, що відбулось збільшення виробництва супутніх товарів. Через це «корейська хвиля» набула не тільки культурного підтексту, а й стала економічним інструментом із поширення південнокорейських товарів. Цей феномен не обмежується лише К-рор та дорамами, він також допомагає у популяризації та розвитку південнокорейського туризму, кухні, індустрії розваг, популяризує зростання інтересу до корейського традиційного вбрання, до вивчення корейської мови та бажання у людей відвідати Південну Корею.

Варто також зазначити, що небувалої популярності та дуже позитивного впливу південнокорейські К-рор та дорами набули саме у Південно-Східній Азії. Більшість жителів країн Південно-Східної Азії протягом довгого часу переважно стикалися лише з західними культурними товарами, а зараз у них з'явилася можливість насолоджуватися азійськими, зокрема південнокорейськими культурними товарами.

Тому з упевненістю можемо сказати, що корейці знайшли вдале співвідношення західних інновацій та східних традицій, старого та нового, запозиченого та споконвічного, яке стало найкращим прикладом розвитку та поширення сучасної масової культури у світі, та яке виявилось настільки успішним, що сучасна масова південнокорейська культура і її твори стали популярними по всьому світові.

Список використаних джерел

- Choi S.-C., Kim K. C. Social face in Korean culture. *Korea journal*. 2004. № 2. P. 30–51. URL: <https://accesson.kr/kj/v.44/2/30/8040> (date of access: 20.03.2024).

- Contributors to Wikimedia projects. Korean wave – Wikipedia. *Wikipedia, the free encyclopedia*. URL: http://en.wikipedia.org/wiki/Korean_wave (date of access: 22.02.2024).
- Hurt M. W. The Korean style: The medium and message of Korean fashion. *The Korea times*. 2018. 3 November. URL: https://www.koreatimes.co.kr/www/opinion/2018/11/137_258086.html (date of access: 20.02.2024).
- Kang H.-K. Hallyu inspires Thailand to mull ways to export its culture. *The Korea times*. 2023. 1 June. URL: https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2023/06/113_352019.html (date of access: 23.02.2024).
- Kwak Y.-S. Global rise of Korean soft power. *The Korea times*. 2023. 3 January. URL: https://www.koreatimes.co.kr/www/art/2023/01/398_342391.html (date of access: 25.02.2024).
- Messerlin P. A. The success of K-pop: how big and why so fast? *Asian journal of social science*. 2017. № 45 (4-5). P. 409–439. URL: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=24798&tip=sid&tip=clean=0> (date of access: 12.03.2024).
- Onishi N. Roll over, Godzilla: Korea rules. *The New York times*. 2005. 28 June. URL: <https://www.nytimes.com/2005/06/28/world/asia/roll-over-godzilla-korea-rules.html?searchResultPosition=17> (date of access: 16.02.2024).
- Park H.-S. Unstoppable hallyu: will it last? *The Korea times*. 2021. 3 January. URL: https://www.koreatimes.co.kr/www/art/2024/01/398_301839.html (date of access: 18.02.2024).
- Shin E.-J. New life for old beliefs. *Korea JoongAng Daily*. URL: <http://joongangdaily.joins.com/article/view.asp?aid=2692748> (date of access: 07.03.2024).
- Корейский полуостров и вызовы XXI века. Доклады, представленные на VI научной конференции корейстов, г. Москва, 26–27 марта. 2002 г. Москва, 2002. URL: <https://b.eruditor.link/file/536540/> (дата обращения: 17.03.2024).
- 侯勇迷. ”韩流”的积极影响有哪些 特别是对于青少年的影响. *Baidu Knows: 百度知道*. URL: <https://zhidao.baidu.com/question/7738182.html> (date of access: 27.02.2024).

References

- Choi, S.-C., & Kim, K. C. (2004). Social face in Korean culture. *Korea journal*, 2, 30-51. Retrieved from <https://accesson.kr/kj/v.44/2/30/8040> [in English].
- Contributors to Wikimedia projects. Korean wave – Wikipedia. *Wikipedia, the free encyclopedia*. Retrieved from http://en.wikipedia.org/wiki/Korean_wave [in English].
- Hou, Y. “Han liu” dui wo guo qing shao niqn de ying xiang” [What are the positive impacts of “Korean Wave”, especially on young people?] Baidu Knows. Retrieved from <https://zhidao.baidu.com/question/7738182.html> [in Chinese].
- Hurt, M. W. (2018, November 3). The Korean style: The medium and message of Korean fashion. *The Korea times*. Retrieved from https://www.koreatimes.co.kr/www/opinion/2018/11/137_258086.html [in English].

- Kang, H.-K. (2023, June 1). Hallyu inspires Thailand to mull ways to export its culture. *The Korea times*. Retrieved from https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2023/06/113_352019.html [in English].
- Koreiskii poluostrov i vyzovy XXI veka. Doklady, predstavlennye na VI nauchnoi konferentsii koreistov* [The Korean Peninsula and the Challenges of the 21st Century. Reports presented at the VI Scientific Conference of Korean Studies]. (2002). Moskva. Retrieved from <https://b.eruditor.link/file/536540/> [in Russian].
- Kwak, Y.-S. (2023, January 3). Global rise of Korean soft power. *The Korea times*. Retrieved from https://www.koreatimes.co.kr/www/art/2023/01/398_342391.html [in English].
- Messerlin, P. A. (2017). The success of K-pop: how big and why so fast? *Asian journal of social science*, 45 (4-5), 409-439. Retrieved from <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=24798&tip=sid&clean=0> [in English].
- Onishi, N. (2005, June 28). Roll over, Godzilla: Korea rules. *The New York times*. Retrieved from <https://www.nytimes.com/2005/06/28/world/asia/roll-over-godzilla-korea-rules.html?searchResultPosition=17> [in English].
- Park, H.-S. (2021, January 3). Unstoppable hallyu: will it last? *The Korea times*. Retrieved from https://www.koreatimes.co.kr/www/art/2024/01/398_301839.html [in English].
- Shin, E.-J. New life for old beliefs. *Korea JoongAng Daily*. Retrieved from <http://joongangdaily.joins.com/article/view.asp?aid=2692748> [in English].

Dariuha E. V.

“KOREAN WAVE” AS A MASSIVE POPULAR CULTURAL PHENOMENON OF THE MODERN TIME

Introduction. Nowadays, young people from all over the world are fascinated by the mass popular culture of South Korea. This process of spread of Korean culture in the world came to be called “Korean current” or “Korean wave”, which became a kind of “Korean cultural boom”. The spread of the “Korean wave” has been compared to a viral disease that first spread throughout East Asia, then Southeast Asia, and eventually engulfed the entire world. Despite the fact that the phenomenon of the “Korean wave” had a sufficient public resonance, due to its novelty and unexpected emergence, it remains an understudied subject of scientific study, especially in the West and in particular in Ukraine. That is why the topic of this study is relevant nowadays. The aim of the article to investigate the mass cultural phenomenon “Korean wave”, to analyze its sources and dynamics of development, to characterize its inherent features, to determine the aspects of its spread and popularization, to investigate its influence on world society and culture, as well as to find out the peculiarities of its influence on the consciousness of the masses. The research methodology is based on a philosophical and cultural analysis of such a mass phenomenon of modern artistic culture as the “Korean wave”. When writing the work, we tried to adhere to the principles of

objectivism, systematicity, comprehensiveness and multifactoriality. To comply with these principles, we used a number of general scientific and special methods in the research: comparative-historical, axiological, phenomenological, logical, retrospective, analytical-synthetic, socio-critical, systemic, structural-functional, generalizing and statistical. Adherence to these principles and methods made it possible to avoid bias and tendencies in judgments. Results. Such a mass cultural phenomenon as the “Korean wave” is a kind of entanglement of opposite principles: modern Western (progressive-innovative) and traditional Eastern (Confucian) cultural values. It manifests itself in the spread of fashion to everything Korean (or to be more precise, South Korean): not only K-pop, dramas, toys, clothes and other types of South Korean entertainment industry, but also Korean cuisine, household items, etc. In the past, despite the geographical proximity and cultural connectivity, for political reasons the countries of Asia largely suppressed cultural exchanges among themselves. China, Korea and Japan began to develop cultural ties between themselves relatively recently. It should also be noted that South Korea is a country that was previously considered a cultural periphery in international exchanges, now it plays an important role in the regionalization of mass culture as a whole in East and Southeast Asia and the product produced by it is considered a center of mass culture and one of the ways of cultural exchange throughout Asia. Conclusions. To sum up, we can say that the great popularity of the “Korean wave” is a kind of leap in the modern culture of South Korea. This phenomenon is represented not only by the synthesis of modern Western (European-American) culture and traditional Eastern (Korean), but also by the fact that in our time it has turned into a powerful locomotive of the entire South Korean economy, a kind of “dragon’s head”. The phenomenon of the “Korean wave” helps to raise the level of the image of South Korea as a prosperous country, and also visually demonstrates the modern South Korean culture to the world. The “Korean Wave” demonstrates to other countries in Asia and to the whole world in general that South Korea is not a periphery in our time, it is no longer a third world country, and it is as modern an urbanized country as most of the developed countries of the West, which has not only modernized its culture, but also spread it, and even managed to influence other countries and their cultures.

Keywords: “Korean wave”, “Korean current”, “hallyu”, “hanryu” “hanlyu”, “ha han tsu”, “han mi”, westernization, Americanization, idols, dramas, K-pop, globalization, glocalization.